

என்பதற்கான அவருடைய காரணத்தையே புறக்கணிக்கிறோம். நாம் ஒன்றுக்கும் பயனில்லாமல் ‘‘எறிந்துபோடத்’’ தக்கவர்களாக இருக்கிறோம். நாம் பரலோகத்தைவிட்டு எறிந்துபோடப்படுவோம் அல்லவா?

மற்றொரு வேளையில் இயேசு தமது சீஷர்களிடம் இவ்வாறு கூறினார் [பார்க்க, மத். 5:13]:

நீங்கள் பூமிக்கு உப்பாயிருக்கிறீர்கள்; உப்பானது சாரமற்றுப்போனால், எதினால் சாரமாக்கப்படும்? வெளியே கொட்டப்படுவதற்கும், மனுஷரால் மிதிக்கப் படுவதற்குமே ஒழிய வேறொன்றுக்கும் உதவாது [மத். 5:13].

இவை உண்மையில் ஜாக்கிரதையுள்ள எச்சரிப்புகளாக இருக்கின்றன. முதலாவதாக, உப்பாயிருப்பவர்கள் [‘‘முழுமையான ஒப்படைப்புக்குத்’’ தெளிவான உருவகமாகும்] தேவனால் பயன்படுத்தப்படக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். மற்றவர்களோ வெளியே கொட்டிப்போடப்படுவதற்கே தகுதியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். இரண்டாவதாக, ‘‘உப்பாக’’ இருப்பவர்கள் தங்கள் சாரத்தை இழந்து போகவும் கூடும், அதனால்தான் இயேசு தமது சீஷர்களுக்கு எச்சரிப்புக் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. இந்தச் சத்தியங்களுக்கு முரண்பாடாக இன்று பலரும் போதித்துவருகிறார்கள். ஒருவர் கிறிஸ்துவின் சீஷராக இல்லாவிட்டாலும் பரலோகத்துக்குப் போகும் விசுவாசியாக இருக்க முடியும் என்றும், ஒருவர் தனது இரட்சிப்பின் நிலையை இழக்க முடியாது என்றும் போதித்துவருகிறார்கள். அடுத்துவரும் அத்தியாயங்களில் நாம் இந்தப் பிழையான கருத்துக்களைக் குறித்து இன்னும் தெளிவாகப் பார்ப்போம்.

சரியாகத் துவங்குதல்

வேதாசியாகச் சொல்லுவோமானால், ஒரு சீஷர் ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் உண்மையான விசுவாசியாக இருக்கிறார். அவர் கிறிஸ்துவின் உபதேசத்தில் தரித்திருந்து, அதன் விளைவாகப் பாவத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படுகிறார். கிறிஸ்துவின் எல்லாக் கட்டளைகளுக்கும் கீழ்ப்படியும்படி கற்றுக் கொண்டிருப்பவரே சீஷராக இருக்கிறார். இவர் தனது சொந்தக் குடும்பத்துக்கும், சொந்தச் சௌகரியத்துக்கும், தனது உடைமைகளுக்கும் மேலாகக் கிறிஸ்துவிடம் அன்புகாட்டுகிறார். தனது வாழ்க்கை முறையின் மூலம் அந்த அன்பை வெளிப்படுத்துகிறார். இயேசுவின் மெய்யான சீஷர்கள் ஒருவர் மற்றவரீது அன்புகாட்டுகிறார்கள், செயல்பூர்வமான வழிகளின் மூலம் அந்த அன்பை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் கனிகொடுக்கிறார்கள்.¹ இப்படிப்பட்ட மக்களே இயேசுவுக்குத் தேவைப்படுகிறார்கள்.

கிறிஸ்துவுக்குச் சீஷர்களாக இல்லாதவர்களால் அவருக்குச் சீஷர்களை உருவாக்க முடியாது. எனவே, எவரையாவது கிறிஸ்துக்குச் சீஷராக ஆக்க முயலுவதற்கு முன்பாக நாம் அவருக்குச் சீஷராக இருக்கிறோமா என்பதை ஆராய்ந்துபார்க்க வேண்டும். சீஷர்களைக் குறித்த வேதாசியான விளக்கத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, பல ஊழியர்கள் குறைவுபடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஊழியர்களால் சீஷர்களை உருவாக்க முடியும் என்பதற்கு எந்த நம்பிக்கையும் இல்லை, அவர்கள் அதற்காக முயற்சிசெய்யவும் மாட்டார்கள். மெய்யான சீஷர்களை உருவாக்கும் வேளையில் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும் துன்பங்களைச் சகித்துக்கொள்ளும் அளவுக்கு

¹ நாம் ஏற்கெனவே வாசித்த மத்தேயு 28:18-20, யோவான் 8:31-32; 13:25, 15:8 மற்றும் லூக்கா 14:25-33 வசனங்களிலிருந்து இந்த விளக்கம் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

அவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு ஒப்படைப்புள்ளவர்களாக இருக்கவில்லை.

இந்த இடத்திலிருந்து தொடர்ந்து வாசிப்பவர்கள் கிறிஸ்துவின் எல்லாக் கட்டளைகளுக்கும் கீழ்ப்படியும்படி முழுமையான ஒப்படைப்புக் கொண்டுள்ள ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் சீஷர்களே என்று நான் அனுமானித்துக்கொள்ளுகிறேன். நீங்கள் அப்படியிராவிட்டால், மெய்யான சீஷனாக இருக்கும்படி உங்களை ஒப்புக்கொடுக்கும் வரையில் இதைத் தொடர்ந்து வாசிப்பதில் அர்த்தமில்லை. இனிமேலும் காலம் கடத்தாதிருங்கள்! முழங்காற்படியிட்டு மனந்திரும்புங்கள்! தேவன் தமது அற்புதமான கிருபையினால் உங்களை மன்னித்து, கிறிஸ்துவுக்குள் உங்களைப் புதுச் சிருஷ்டியாக ஆக்குவார்!

சீஷத்துவத்துக்கு மறு விளக்கம்

ஒரு சீஷன் என்பவன் யார் என்பது குறித்து இயேசு தெளிவான விளக்கத்தைக் கொடுத்தாலும் பலர் அவருடைய வரையறைக்குப் பதிலாகத் தங்கள் சொந்த விளக்கத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். எடுத்துக் காட்டாக சிலர் தாங்கள் கிறிஸ்தவன் என்று சொல்லும் எல்லோரும் சீஷரே என்று எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களைப் பொருத்த வரையில் சீஷர் என்ற சொல் அதன் வேதாகமரீதியான அர்த்தங்களை இழந்து நிற்கிறது.

மற்றவர்களோ சீஷத்துவம் என்பது பரலோகத்துக்குச் செல்லக் கூடிய ஒப்படைப்புள்ள விசுவாசிகள் விரும்பித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய இரண்டாவது படி என்று கருதுகிறார்கள். அதாவது ஒருவர் இயேசுவை விசுவாசித்து பரலோகத்துக்குச் செல்லும் ஒருவராக இருந்தாலும் அவர் சீஷராக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று அவர்கள் விசுவாசிக்கிறார்கள்! வேதவசனங்களில் சீஷத்துவத்தைக் குறித்த இயேசுவின் எதிர்பார்ப்புகளைப் புறக்கணிக்க முடியாது என்பதை அவர்கள் அறிந்திருக்கிறபடியால், கிறிஸ்தவர்களில் இரண்டு மட்டங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று போதிக்கப்படுகிறது – இயேசுவில் விசுவாசம் வைக்கும் விசுவாசிகள், மற்றும் இயேசுவில் விசுவாசம் வைத்து, அவருக்கு ஒப்படைப்புக்கொண்டிருக்கும் சீஷர்கள். இதன் அடிப்படையில், பல விசுவாசிகள் இருந்தாலும் சில சீஷர்களே இருக்கிறார்கள் என்றும், ஆனால் இருவருமே பரலோகத்துக்குச் செல்லுகிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

இப்படிப்பட்ட உபதேசம் சீஷராக்குங்கள் என்ற கிறிஸ்துவின் கட்டளையை ஒன்றுமில்லாததாக ஆக்குகிறது, சீஷராக்குவதையும் கூட அது ஒன்றுமில்லாததாகக் குகிறது. ஒரு சீஷனாக ஆக வேண்டும் என்றால் தன்னைத்தான் வெறுத்து, துன்பங்களைச் சகிக்கும் ஒப்படைப்புக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்றால், அதுவும் கண்டிப்பாகச் செய்ய

வேண்டியிராமல் விரும்பினால் தெரிந்துகொள்ளக் கூடிய ஒன்றாக இருக்குமானால், பெரும்பாலான மக்கள் சீஷராக இருப்பதைத் தெரிந்து கொள்ள மாட்டார்கள், அதுவும் சீஷராக இராமலே தங்களால் பரலோகத்துக்குச் செல்ல முடியும் என்று அவர்கள் நினைப்பார்களானால் சீஷராக மாட்டார்கள்.

எனவே நாம் சில முக்கியமான கேள்விகளை ஆராய்ந்து பார்ப்பது அவசியமாக இருக்கிறது: ஒருவர் இயேசுகிறிஸ்துவின் சீஷராக இல்லாவிட்டாலும் பரலோகத்துக்குச் செல்லும் விசுவாசியாக இருக்க முடியும் என்று வேதாகமம் போதிக்கிறதா? சீஷத்துவம் என்பது விசுவாசிகள் விரும்பினால் தெரிந்துகொள்ளும் ஒரு படியாக இருக்கிறதா? ஒப்படைப்பில்லாத விசுவாசிகள், ஒப்படைப்புள்ள சீஷர்கள் என்று கிறிஸ்தவர்களில் இரு மட்டத்தினர் இருக்கிறார்களா?

இல்லை என்பதே இந்தக் கேள்விகள் எல்லாவற்றுக்கும் ஒரே பதிலாகும். புதிய ஏற்பாட்டில் எந்த இடத்திலும் விசுவாசிகள், சீஷர்கள் என்று இரண்டு வகைப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று போதிக்கப்படவில்லை. ஒருவர் நடபடிகள் நூலை வாசிப்பாரானால் மறுபடியும் மறுபடியுமாகச் சீஷர்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைக் காண முடியும். உண்மையில் அவர்கள் அதிகமான ஒப்படைப்புக்கொண்டிருக்கும் விசுவாசிகளின் மேல்மட்டத்தினரைக் குறிக்கவில்லை. இயேசுவில் விசுவாசம் வைத்திருக்கும் எல்லோரும் சீஷராகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறார்கள்.² உண்மையில் “முதல் முதல் அந்தியோகியாவிலே சீஷர்களுக்குக் கிறிஸ்தவர்கள் என்கிற பேர் வழங்கிற்று” என்றுதான் நாம் வாசிக்கிறோம் [அப். 11:26 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது].

சீஷர் என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கும் கிரேக்கச் சொல் [மாதெடிஸ்] புதிய ஏற்பாட்டில் 261 முறை வருகிறது, ஆனால் விசுவாசி என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கும் கிரேக்கச் சொல் [பிஸ்டோஸ்] ஒன்பது முறை மட்டுமே வருகிறது. கிறிஸ்தவர் என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கும் கிரேக்கச் சொல் [கிறிஸ்தியானோஸ்] மூன்று முறை

² சீஷர்கள் என்ற சொல் அப்போஸ்தலர் 6:1, 2, 7; 9:1, 10, 19, 25, 26, 36, 38; 11:26, 29; 13:52; 14:20, 21, 22, 28; 15:10; 16:1; 18:23, 27; 19:1, 9, 30; 20:1, 30; 21:4, 16 ஆகிய வசனங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் விசுவாசிகள் என்ற சொல் அப்போஸ்தலர் 5:15, 10:46, 16:1 ஆகிய வசனங்களில் மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, லூக்கா அப்போஸ்தலர் 14:21 வசனத்தில் “அந்தப் பட்டணத்தில் அவர்கள் [பவுலும் பர்னபாவும்] சுசீஷைத்தைப் பிரசங்கித்து, அநேகரைச் சீஷாக்கினிப்பு” என்று எழுதியிருக்கிறார். இப்படியாகப் பவுலும் பர்னபாவும் சுசீஷைத்தைப் பிரசங்கித்ததின்மூலம் சீஷர்களை உருவாக்கினார்கள். மக்கள் தாங்கள் விரும்பிய வேறொரு வேளையில் அல்ல, அவர்கள் மனமாற்றம் பெற்றவுடனே சீஷர்களானார்கள்.

மட்டுமே வருகிறது. துவக்ககாலச் சபையில் இயேசுவை விசுவாசித்தவர்கள் அவருடைய சீஷர்களாகக் கருதப்பட்டார்கள் என்பதற்கு இந்த உண்மையே நேர்மையான ஆய்வாளர் ஒருவருக்குப் போதுமானதாகும்.

இயேசுவின் விளக்கவுரை

ஒரு சீஷராக இருப்பது என்பது விசுவாசிகள் விரும்பினால் தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய இரண்டாவது படி என்று இயேசு திட்டவட்டமாக நினைக்கவில்லை. லூக்கா 14ஆம் அதிகாரத்தில் அவர் சீஷத்துவம் குறித்துக் கொடுத்துள்ள மூன்று தகுதிகளும் சீஷர்களை இன்னும் மேலான ஒப்படைப்புக்கு அழைக்கவில்லை. மாறாக, திரானான கூட்டத்திலுள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் அவர் இந்த வார்த்தைகளைக் கூறினார். சீஷத்துவம் என்பது தேவனோடுள்ள உறவில் முதல் படியாக இருக்கிறது. யோவான் 8ஆம் அதிகாரத்தில் நாம் இப்படி வாசிக்கிறோம்:

இவைகளை அவர் சொல்லுகையில், அநேகர் அவரிடத்தில் விசுவாசம் வைத்தார்கள். இயேசு தம்மை விசுவாசித்த யூதர்களை நோக்கி: நீங்கள் என் உபதேசத்தில் நிலைத்திருந்தால் மெய்யாகவே என் சீஷராயிருப்பீர்கள்; சத்தியத்தையும் அறிவீர்கள், சத்தியம் உங்களை விடுதலையாக்கும் என்றார்” [யோவான் 8:30-32].

இயேசுவானவர் புதிய விசுவாசிகளிடம் தமக்குச் சீஷர்களாக இருப்பதைக் குறித்துப் பேசினார் என்ற மறுக்க முடியாத உண்மைக்கு விரோதமாக எவரும் புத்திசாலித்தனமாக விவாதிக்க முடியாது. அவர் அந்தப் புதிய விசுவாசிகளிடம் “வருங்காலத்தில் ஏதேனும் ஒரு நாளில் அடுத்த படியான, எனக்குச் சீஷராக மாறுவதற்கான ஒப்படைப்பின் படையை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பலாம்” என்று சொல்லவில்லை. இல்லை, அந்தப் புதிய விசுவாசிகள் ஏற்கெனவே தமது சீஷர்களாக ஆகிவிட்டிருக்க வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்போடு இயேசு அவர்களிடம் பேசினார். விசுவாசி மற்றும் சீஷர் என்பது ஒரே அர்த்தம் கொண்ட இரு வார்த்தைகள் என்பதுபோல அவர் பேசினார். அவர் அந்தப் புதிய விசுவாசிகளிடம் அவர்கள் அவருடைய உபதேசத்தில் நிலைத்திருப்பதின் மூலம் அவருடைய சீஷர்கள் என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும் என்று கூறினார், இதன் விளைவாக அவர்கள் பாவத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படுவார்கள் [பார்க்க, 8:34-36].

மக்கள் தாங்கள் விசுவாசிப்பதாக அறிவிப்பது அவர்கள் மெய்யான விசுவாசிகள் என்பதற்கு உத்தரவாதம் இல்லை என்பதை இயேசு அறிந்திருந்தார். அவரே தேவனுடைய குமாரன் என்று மெய்யாகவே விசுவாசிப்பவர்கள் அதற்கேற்றபடி நடந்துகொள்ளுவார்கள் என்பதையும் அவர் அறிந்திருந்தார் – அவர்கள் அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவரைப்

பிரியப்படுத்தும்படியாக, உடனடியாக அவருக்குச் சீஷராவார்கள். அப்படிப்பட்ட விசுவாசிகள்/சீஷர்கள் அவருடைய உபதேசத்தில் நிலைத்திருப்பார்கள், அதைத் தங்கள் இருப்பிடமாக்கிக்கொள்ளுவார்கள். மேலும் அவர்கள் அவருடைய கட்டளைகளைக் கற்றுக்கொள்ளுவதின்மூலம் அவருடைய சித்தத்தைக் கண்டுகொள்ளும்போது, படிப்படியாகப் பாவத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படுவார்கள்.

எனவேதான் அந்தப் புதிய விசுவாசிகள் தங்களைத் தாங்களே சோதித்துப் பார்க்கும்படியாக இயேசு அறைகூவல் விடுத்தார். “என் உபதேசத்தில் நிலைத்திருந்தால்” என்று அவர் கூறியிருக்கிறபடியால், அவர்களில் சிலர் மெய்யான விசுவாசிகளாக இராமலுமிருக்கலாம், வெறுமனே சீஷர்களாக அறிக்கையிடலாம் என்பதை அவர் நம்பினார் என்று காட்டுகிறது. அவர்கள் தங்களைத்தாங்களே ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கலாம். அவர்கள் இயேசுவின் பரீட்சையில் தேறினால் மட்டுமே மெய்யான சீஷர்கள் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். [யோவான் 8:37-59 வசனங்களில் எஞ்சிய உரையாடலை வாசிக்கும்போது, அவர்கள் உண்மையுள்ளவர்களா என்று இயேசு சந்தேகப்பட்டதற்குச் சரியான காரணம் இருந்தது என்பதை அறிகிறோம்].³

சீஷர்கள் என்பவர்கள் ஒப்படைப்புள்ள விசுவாசிகளைக் கொண்ட ஒரு மேலான வகுப்பினர் என்ற கொள்கையை மத்தேயு 28:18-20 வேதாகமப்பகுதியே ஒன்றுமில்லாததாக்கினிடுகிறது. சீஷர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுக்க வேண்டும் என்று இயேசு தமது பிரதான கட்டளையில் கட்டளையிடுகிறார். நடப்புகளின் புத்தகத்தை நாம் வாசிக்கும்போது, அப்போஸ்தலர்கள் புதிய விசுவாசிகளுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுப்பதற்கு முன்பாக அவர்கள் “கிறிஸ்துவில் முழுமையான ஒப்படைப்பின் இரண்டாவது படையை” எடுக்கும்வரை காத்திருக்கவில்லை என்பது தெரிகிறது. மாறாக, எல்லாப் புதிய விசுவாசிகளுக்கும் அவர்கள் மனமாற்றம் பெற்ற உடனேயே அப்போஸ்தலர்கள் ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார்கள். மெய்யான விசுவாசிகள் எல்லோருமே சீஷர்கள் என்பதை அவர்கள் விசுவாசித்தார்கள்.

இதைப்பொருத்தவரையில், சீஷர்கள் என்பவர்கள் தனிச்சிறப்பான வகையில் ஒப்படைப்புகொண்டுள்ள விசுவாசிகள் என்று விசுவாசிப்பவர்³ இந்த வேதாகமப் பகுதி புதிதாக மனமாற்றம் பெற்றவர்களுக்கு அவர்களுடைய இரட்சிப்பைக் குறித்த நிச்சயத்தைக் கொடுக்கும் தவறான நவீனப் பழக்கத்தையும் வெளியறங்கமாக்குகிறது. புதிதாக மனம் மாறியிருப்பதாக அறிவித்தவர்கள் தம்மோடுகூடச் சேர்ந்து ஒரு ஜெபத்தை ஏறெடுத்தினாலோ அல்லது தம்மீது விசுவாசத்தை அறிக்கையிட்டினாலோ அவர்கள் நிச்சயமாக இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று இயேசு அவர்களிடம் சொல்லவில்லை. மாறாக, அவர்கள் அறிக்கையிட்டிருப்பது உண்மைதானா என்று ஆராய்ந்து பார்க்கும்படி அறைகூவல் விடுகிறார். நாமும் அவருடைய முன்மாதிரியைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

கள் தங்கள் சொந்த இறையியலிலேயே முன்னுக்குப் பின் முரணானவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். அவர்களில் பெரும்பாலானோர் இயேசுவில் விசுவாசம் வைப்பதாக அறிக்கையிடும் எல்லோருக்கும் ஞானஸ்நானம் கொடுக்கிறார்கள்; அவர்கள் ‘சீஷத்துவத்தின்’ ஒப்படைப்பு மட்டத்தை எட்டும் வரையில் காத்திருப்பதில்லை. ஆனால் அவர்கள் உண்மையிலேயே தாங்கள் அறிக்கையிடுவதை விசுவாசிப்பவர்களாக இருப்பார்களானால், சீஷத்துவ மட்டத்தை எட்டியவர்களுக்கு மட்டுமே ஞானஸ்நானம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் மத்தியில் இந்த மட்டத்தை எட்டியவர்கள் வெகுசிலரே இருப்பார்கள்.

இந்த மோசமான உபதேசத்துக்கு இறுதி அடி கொடுக்கும் ஒரு காரியத்தையும் பாப்போம். சீஷர்கள் என்பவர்கள் விசுவாசிகளைவிட வேறுபட்டவர்களாக இருப்பார்களானால், ஏன் யோவான் சகோதரர்களிடம் காட்டும் அன்பே மறுபடியும் பிறந்த மெய்யான விசுவாசிகளுக்கு அடையாளம் என்றும் [பார்க்க, 1 யோவான் 3:14], சகோதரர்களிடம் அன்புகாட்டுவது நமது மெய்யான சீஷர்களுக்கு அடையாளம் என்று இயேசுவானவரும் [யோவான் 13:35] சொல்ல வேண்டும்?

இந்தக் கள்ள உபதேசத்தின் துவக்கம்

கிறிஸ்தவர்களிடையே விசுவாசிகள் என்றும் சீஷர்கள் என்றும் இரு வேறுபட்ட வகுப்பினர் இருக்கிறார்கள் என்ற கருத்து வேதவசனத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டிராதபடியால், பிறகு எங்கிருந்து வந்தது? இந்த உபதேசமானது இரட்சிப்பைக் குறித்த மற்றொரு பொய்யான உபதேசத்தையே முழுமையான அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த உபதேசமானது சீஷத்துவத்துக்கான தகுதிகள் கிருபையினாலே இரட்சிப்பு என்ற உண்மைக்குப் பொருந்திவரவில்லை என்று கருதுகிறது. இந்தத் தர்க்கத்தின் அடிப்படையில், சீஷத்துவத்துக்கான தகுதிகள் இரட்சிப்புக்கான தகுதிகள் அல்ல என்ற முடிவை அவர்கள் எட்டியிருக்கிறார்கள். இதனால் ஒரு சீஷராக இருப்பது என்பது கிருபையினால் இரட்சிக்கப்பட்டு பரலோகத்துக்கு ஆயத்தமாக இருக்கும் விசுவாசிகள் விரும்பினால் எடுக்க வேண்டிய அடி என்ற சொல்லுகிறார்கள்.

இதற்கு விரோதமாகப் பல வேதவசனங்கள் இருப்பதால் இதன் பிழை வெளியரங்கமாக்கப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, இயேசுவானவர் தமது மலைப்பிரசங்கத்தில் பல்வேறு கட்டளைகளைக் குறித்துச் சொல்லிய பிறகு இறுதியாகச் சொன்ன வார்த்தைகளை நாம் குறிப்பிடலாம்.

பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தின்படி செய்கிறவனே பரலோகராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பானேயல் லாமல், என்னை நோக்கி: கர்த்தாவே! கர்த்தாவே!

என்று சொல்லுகிறவன் அதில் பிரவேசிப்பதில்லை [மத். 7:21].

இங்கே மட்டுமின்றி, மேலும் பல வாசகங்களிலும் இயேசு கீழ்ப்படிதலை இரட்சிப்போடுசூட இணைத்திருக்கிறார். எனவே இப்படிப்பட்ட பல வாசகங்களைக் கிருபையினாலே இரட்சிப்பு என்ற வேதாகம உறுதிப்பாட்டோடு நாம் எப்படி ஒன்றுபடுத்த முடியும்? தேவன் தமது அற்புதமான கிருபையின் மூலமாக, மனந்திரும்பி, விசுவாசித்து, மறுபடியும் பிறந்து, பரிசுத்த ஆவியானவரால் பலப்படுத்தப்பட்டு, கீழ்ப்படிதலுள்ள வாழ்க்கை வாழும்படியான வாய்ப்பை எல்லோருக்கும் தாற்காலிகமாகக் கொடுக்கிறார். எனவே கிருபையினாலேயே இரட்சிப்பு என்பது உண்மையாகிறது. எல்லோரும் பாவம் செய்திருக்கிறபடியால், தேவனுடைய கிருபையில்லாமல் எவரும் இரட்சிக்கப்பட முடியாது. பாவினளால் இரட்சிக்கப்படத் தகுதியானவர்களாக ஆக முடியாது. எனவே இரட்சிக்கப்படுவதற்கு அவர்களுக்குத் தேவனுடைய கிருபை தேவைப்படுகிறது.

நமது இரட்சிப்பைப் பொருத்தவரையில் பல்வேறு வழிகளில் தேவனுடைய கிருபை வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கிறிஸ்து சிலுவையில் மரிப்பதிலும், தேவன் நம்மைச் சுவீகரிக்கத்தின் மூலமாக அழைப்பதிலும், அவர் நம்மைக் கிறிஸ்துவிடம் இழுப்பதிலும், பாவத்தைக் குறித்து நமக்கு உணர்த்துவதிலும், மனந்திரும்புவதற்கான வாய்ப்பை அளிப்பதிலும், நம்மை மறுபடியும் பிறக்கச் செய்து, தமது பரிசுத்த ஆவியானவரால் நிரப்புவதிலும், நமது வாழ்க்கையில் பாவத்தின் சக்தியை முறித்துப்போடுவதிலும், பரிசுத்தத்தில் வாழும்படி அவர் நம்மைப் பலப்படுத்துவதிலும், நாம் பாவம் செய்யும்போது நம்மைச் சிட்சிப்பதிலும், இன்னும் பல காரியங்களிலும் அது வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதில் எந்த ஆசீர்வாதத்தையும் நம்மால் சம்பாதித்துக் கொள்ள முடியாது. துவக்கத்திலிருந்து முடிவு வரையிலும் நாம் கிருபையினால் இரட்சிக்கப்படுகிறோம்.

என்றாலும், வேதவசனங்களின்படி இரட்சிப்பு என்பது ‘கிருபையினாலே’ மட்டுமல்ல, ‘விசுவாசத்தைக் கொண்டுமாகும்.’ ஏனென்றால் ‘கிருபையினாலே விசுவாசத்தைக் கொண்டு இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள்’ [எபே. 2:8அ அருத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது]. இந்த இரண்டுமே தேவையானவையாகும்; ஆனால் அவைகளுக்குள் இரண்டுமே ஒன்றுக்கொன்று இணையானவைகளாக இருக்கவில்லை. மக்கள் இரட்சிக்கப்பட வேண்டுமானால், கிருபை விசுவாசம் இரண்டுமே தேவையாக இருக்கிறது. தேவன் தமது கிருபையை நீட்டுகிறார், நாம் விசுவாசத்தினாலே செவிசாய்க்கிறோம். மெய்யான விசுவாசம் நம்மைத் தேவனுடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படியும்படி செய்கிறது. யாக்கோபு

தனது நிருபத்தில் எழுதியிருப்பதுபோல கிரியையில்லாத விசுவாசம் செத்ததாக, பயன்றதாக இருக்கிறது, அது இரட்சிக்க முடியாது [பார்க்க, யாக். 2:14-26].⁴

தேவனுடைய கிருபை ஒருபோதும் எவருக்கும் பாவம் செய்வதற்கான அனுமதியை வழங்குவதில்லை என்பதே உண்மையாகும். மாறாக, தேவனுடைய கிருபை மனந்திரும்பவும், மறுபடியும் பிறக்கவும் மக்களுக்கு ஒரு தாற்காலிகமான வாய்ப்பை அளிக்கிறது. மரணத்துக்குப் பிறகு மனந்திரும்புவோ, மறுபடியும் பிறக்கவோ வாய்ப்புக் கிடைக்காது. தேவனுடைய கிருபை அப்போது கிடைக்காது. எனவே அவருடைய இரட்சிக்கும் கிருபை தாற்காலிகமானதாகவே இருக்க வேண்டும்.

கிருபையினாலே விசுவாசத்தைக்கொண்டு இயேசு இரட்சித்த ஒரு பெண்

கிருபையினாலே விசுவாசத்தைக்கொண்டு இரட்சிப்பு அருளப்படுவதற்குப் பரிபூரணமான சித்திரம் இயேசு விபசாரம் செய்த பெண்ணை எதிர்கொண்ட நிகழ்ச்சியில் காணப்படுகிறது. இயேசுவானவர் அவளிடம் “நானும் உன்னை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கிறதில்லை [அவள் ஆக்கினைக்குள்ளாக்கப்பட வேண்டியவளாக இருந்தபடியால், இது கிருபையாகும்]; நீ போ, இனிப் பாவஞ்செய்யாதே என்றார்” [யோவான் 8:11 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது]. அவள் கொல்லப்படுவதற்குத் தகுதியுள்ளவளாக இருந்தபோதிலும், இயேசு அவளை விடுவித்தார். என்றாலும் ஒரு எச்சரிப்போடு அவர் அவளை அனுப்பினார்: *இனிப் பாவஞ்செய்யாதே*. இதைத்தான் இயேசுவானவர் உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பாவியிடமும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார் – “இப்போது நான் உன்னை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கிறதில்லை. நீ மரணத்துக்கும், நரகத்தில் நித்திய தண்டனைக்கும் பாத்திரவானாக இருந்தாலும், நான் உன்னிடம் கிருபை காட்டுகிறேன். ஆனால், என்னுடைய கிருபை தாற்காலிகமானதாகும், எனவே மனந்திரும்பு. எனது கிருபை முடிவுக்கு வந்து, நீ ஒரு பாவியாக என்னுடைய நியாயாசனத்துக்கு முன்பாக நிற்பதற்கு முன்பாக இப்போதே மனந்திரும்பு.”

அந்த விபசாரப் பெண்மணி இயேசுவின் போதனையைக் கேட்டு மனந்திரும்பினாள் என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். அப்படி அவள் செய்திருந்தால் அவள் *விசுவாசத்தைக்கொண்டு*, கிருபையினாலே

⁴ மேலும், நமக்குக் கிரியையில்லாவிட்டாலும், விசுவாசத்தினால் இரட்சிக்கப்படுகிறோம் என்று சொல்லுகிறவர்களுக்கு விரோதமாக யாக்கோபு தனித்திருக்கும் விசுவாசத்தினால் நாம் இரட்சிக்கப்பட முடியாது என்று சொல்லுகிறார்: “மனுஷன் விசுவாசத்தினாலே மாத்திரமல்ல, கிரியைகளினாலேயும் நீதிமாணாக்கப்படுகிறானென்று நீங்கள் காண்கிறீர்களே.” மெய்யான விசுவாசம் ஒருபோதும் தனித்திருப்பதில்லை. அது கிரியைகளுடன் சேர்ந்தே வருகிறது.

இரட்சிக்கப்பட்டிருப்பாள். அவள் பாவியாகவும், தேவனுடைய கிருபையில்லாமல் ஒருபோதும் இரட்சிக்கப்படக் கூடாதவளாகவும் இருந்தபடியால், அவள் *கிருபையினாலே* இரட்சிக்கப்பட்டாள். அவள் இயேசுவின் *விசுவாசம்* வைத்து, அவர் தன்னிடம் கூறியதை விசுவாசித்து, அவருடைய எச்சரிப்புக்குச் செவிசாய்த்து, தாமதமாகிவிடுவதற்கு முன்பாகத் தனது பாவத்தைவிட்டு மனந்திரும்பியபடியால், *விசுவாசத்தைக்கொண்டு* இரட்சிக்கப்பட்டாள். இயேசுவின் மெய்யான விசுவாசம் வைத்திருக்கும் எவரும் மனந்திரும்புவார்கள்; ஏனென்றால் மக்கள் மனந்திரும்பாவிட்டால் அவர்கள் அழிந்துபோவார்கள் என்று இயேசு எச்சரித்திருக்கிறார் [பார்க்க, லூக்கா 13:3]. தமது பிதாவானவரின் சித்தத்தைச் செய்கிறவர்கள் மட்டுமே பரலோகத்தில் பிரவேசிப்பார்கள் என்றும் இயேசு அறிவித்திருக்கிறார் [மத். 7:21]. ஒருவர் இயேசுவின் விசுவாசம் வைப்பாரானால், அவர் அவருடைய எச்சரிப்புக்களை நம்பி, அவைகளுக்குச் செவிசாய்ப்பார்.

ஆனால் அந்த விபசாரப்பெண் தனது பாவத்தைக் குறித்து மனந்திரும்பவில்லை என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். அவள் தொடர்ந்து பாவம் செய்து, மரித்து, இயேசுவின் நியாயாசனத்துக்கு முன்பாகக் கொண்டுவரப்படுகிறாள். அவள் இயேசுவின் இப்படிக்கூறுகிறாள் என்று கற்பனை செய்து பார்ப்போம்: “ஓ, இயேசு! உம்மைப் பார்த்தது *மிகவும் நல்லது!* பூமியில் உமக்கு முன்பாக நான் கொண்டுவரப்பட்டபோது, நீர் என்னை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கவில்லை அல்லவா? நிச்சயமாக இப்போதும் நீர் கிருபையுள்ளவராக இருப்பீர். அப்போது நீர் என்னை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்காததுபோல, இப்போதும் என்னை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கமாட்டீர் என்பது நிச்சயம்தானே?”

நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்? இயேசு அவளைப் பரலோகத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளுவாரா? பதில் தெளிவாக இருக்கிறது. பவுல் இப்படி எச்சரித்திருக்கிறார்: “அநியாயக்காரர் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிப்பதில்லையென்று அறியீர்களா? வஞ்சிக்கப்படாதிருங்கள்; வேசிமார்க்கத்தாரும், ... விபசாரக்காரரும், ... தேவனுடைய ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிப்பதில்லை” [1 கொரி. 6:9-10].

சீஷத்துவம் குறித்து இயேசு எதிர்பார்க்கும் தகுதி அவரிடம் மெய்யான விசுவாசம் வைப்பதே என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காகவே இவைகளையெல்லாம் நான் சொல்லுகிறேன். *இது இரட்சிக்கும் விசுவாசமாகும்*. இரட்சிக்கும் விசுவாசத்தைக்கொண்டிருக்கும் எவரும் விசுவாசத்தைக்கொண்டு கிருபையினாலே இரட்சிக்கப்படுகிறார்கள். கிருபையினாலே இரட்சிக்கப்படுகிறபடியால், சீஷத்துவம் குறித்த இயேசுவின் எதிர்பார்ப்புகள் இரட்சிப்பைக்குறித்த அவருடைய எதிர்பார்ப்புகளுக்குப் பொருந்திவரவில்லை என்று சொல்லுவது வேதாசன ஆதாரம் இல்லாததாகும். சீஷத்துவம் என்பது

பரலோகத்துக்குச் செல்லப்போகும் விசுவாசிகள் விரும்பினால் தெரிந்தெடுக்கக்கூடிய படி அல்ல, சீஷத்துவம் என்பது மெய்யான இரட்சிக்கும் விசுவாசத்துக்கு நிரூபணமாகும்.⁵

இது இப்படியிருக்கிறபடியால், ஒரு ஊழியர் தேவனுடைய பார்வையில் வெற்றியைப் பெற வேண்டுமானால், அவர் மக்களைக் கீழ்ப்படியும் விசுவாசத்துக்குள் அழைத்து, மெய்யான சுவிசேஷத்தைப் போதித்து, சீஷராக்கும் வழிமுறையைத் துவங்க வேண்டும். சீஷத்துவம் என்பது பரலோகத்துக்குச் செல்லக்கூடிய விசுவாசிகள் விரும்பினால் தெரிந்தெடுக்கக்கூடிய படியாகும் என்ற கள்ள உபதேசத்தை ஊழியர் போதிக்கும்போது, சீஷராக்குங்கள் என்ற கிறிஸ்துவின் கட்டளைக்கு விரோதமாகச் செயல்படுகிறார்கள். ஒரு பொய்யான கிருபையையும், பொய்யான சுவிசேஷத்தையும் அறிவிக்கிறார்கள். இரட்சிக்கும் விசுவாசத்தைக் கொண்டிருக்கும் கிறிஸ்துவின் மெய்யான சீஷர்கள் மட்டுமே பரலோகத்துக்குச் செல்லுவார்கள். இயேசுவானவர் இப்படி வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறார்: “பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்ததின்படி செய்கிறவனே பரலோகராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பானேயல்லாமல், என்னை நோக்கி: கர்த்தாவே! கர்த்தாவே! என்று சொல்லுகிறவன் அதில் பிரவேசிப்பதில்லை” [மத். 7:21].

புதிய பொய்யான சுவிசேஷம்

இரட்சிப்பில் தேவனுடைய கிருபை குறித்த தவறான கருத்தின் காரணமாக, நவீன சுவிசேஷம் கிருபையின் செய்திக்குப் பொருத்த மில்லாததாகக் கருதப்படும் அத்தியாவசியமான வேதாகம அம்சங்கள் இல்லாததாகக் காணப்படுகிறது. ஆனால் பொய்யான சுவிசேஷத்தினால் பொய்யான கிறிஸ்தவர்களையே உருவாக்க முடியும். எனவேதான்

⁵ இரட்சிப்பானது கிரியைகளினால் அல்ல, கிருபையினாலே என்று தொடர்ந்து பவுல் வலியுறுத்திவந்ததற்குக் காரணம் அவர் அன்றைய நாட்களின் பிரமாண வாதிகளோடு தொடர்ந்து போராடிக்கொண்டிருக்க வேண்டியதாகும். பரலோகம் செல்லுவதற்குப் பரிசுத்தம் அவசியம் என்று கூறியவர்களைச் சரிப்படுத்த அவர் இப்படிச் செய்யவில்லை, ஏனென்றால் அவர்தாமே அதை விசுவாசித்து, அந்த உண்மையை அடிக்கடி உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறார். அவர் யூதர்களைச் சரிப்படுத்தவே அப்படிச் செய்தார். அவர்கள் இரட்சிப்பில் தேவனுடைய கிருபை என்பதைக் குறித்த கருத்துப்படிவத்தைக் கொண்டிராதபடியால், அவர்களால் இயேசு மரித்ததற்குக் காரணத்தைக் காண முடியவில்லை. தேவனுடைய கிருபையானது இரட்சிப்பைச் சாத்தியமாக்குகிறது என்ற கருத்துப் படிவத்தைப் புறஜாதியார் கொண்டிராதபடியால் அவர்கள் இரட்சிக்கப்பட முடியும் என்றும் பலர் நம்பவில்லை. சிலர் விருத்தசேதனமோ, சரீர்பிரகாரமான வம்சாவளியோ அல்லது நியாயப்பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்ளாதலோ [உண்மையில் அவர்கள் அதைச் செய்யவில்லை] இரட்சிப்பைச் சம்பாதித்துக்கொடுத்தது என்று நினைத்தார்கள். இது தேவனுடைய கிருபையையும், கிறிஸ்து மரிப்பதற்கான தேவையையும் ஒன்றுமில்லாததாகிவிடுகிறது.

இப்போது புதிதாக “மனமாற்றம்” பெறுபவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் அவர்கள் “கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்டு” பல வாரங்கள் கழித்தும் ஒரு சபைக்கும் செல்லாமலிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். மேலும், அப்படிச் சபைக்குச் செல்லுபவர்களுக்கும் மறுபடியும் பிறக்காத மக்களுக்கும் இடையில் எந்தவித வேறுபாடுகளையும் காண முடியவில்லை; அவர்கள் தங்கள் அயலாரைப்போல அதே மதிப்பீடுகளைக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதே பாவங்களைச் செய்கிறார்கள். அவர்கள் மெய்யாகவே ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்துவில் விசுவாசம் வைத்து, மறுபடியும் பிறந்தவர்களாக இராதபடியினால்தான் இப்படிச் செய்கிறார்கள்.

நவீன சுவிசேஷத்தில் இப்போது அகற்றப்பட்டிருக்கும் மற்றொரு அம்சம் மனந்திரும்புதலுக்கான அழைப்பாகும். பாவம் செய்வதை நிறுத்திவிடும்படி மக்களிடம் சொன்னால், [விபசாரத்தில் பிடிக்கப்பட்ட பெண்ணிடம் இயேசுவானவர் சொன்னதுபோல] அது அவர்களிடம் இரட்சிப்பு என்பது கிருபையினால் அல்ல, கிரியையினால்தான் என்று சொல்லுவதற்குச் சமமாகிவிடும் என்று பல ஊழியர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆனால் இது உண்மையல்ல, இரட்சிக்கப்பட வேண்டுமானால் மனந்திருபுவது அவசியம் என்று யோவான்ஸ்நானன், இயேசுவானவர், பேதுரு மற்றும் பவுல் எல்லோரும் அறிவித்தார்கள். மனந்திரும்பும்படி பிரசங்கிப்பது இரட்சிப்பில் தேவனுடைய கிருபையை ஒன்றுமில்லாததாக ஆக்குமானால், யோவான்ஸ்நானன், இயேசுவானவர், பேதுரு மற்றும் பவுல் எல்லோரும் தேவனுடைய கிருபையை ஒன்றுமில்லாததாக ஆக்கினார்கள் என்றே சொல்ல வேண்டும். ஆனால், தேவனுடைய கிருபையானது மக்களுக்குத் தொடர்ந்து பாவம் செய்வற்கான வாய்ப்பை அல்ல, மனந்திரும்புதலுக்கான தற்காலிக வாய்ப்பை அளிக்கிறது என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

எடுத்துக்காட்டாக, யோவான்ஸ்நானன் பிரசங்கித்தபோது, மனந்திரும்புதலே அவருடைய மையச் செய்தியாக இருந்தது [பார்க்க, லூக்கா 3:1-18]. மனந்திரும்பாதவர்கள் நரகத்துக்குச் செல்லுவார்கள் [பார்க்க, மத். 3:10-12; லூக்கா 3:17].

இயேசுவானர் தமது ஊழியத்தின் துவக்கத்திலிருந்தே மனந்திரும்புதலைக் குறித்துப் பிரசங்கித்தார் [பார்க்க, மத். 4:17]. அவர்கள் மனந்திரும்பாவிட்டால் அழிந்துபோவார்கள் என்று அவர் மக்களை எச்சரித்தார் [பார்க்க, லூக்கா 13:3, 5].

இயேசுவானவர் பல்வேறு பட்டணங்களிலும் பிரசங்கம் செய்யும்படி தமது பண்ணிரு சீஷர்களையும் அனுப்பியபோது, “அவர்கள் புறப்பட்டுப் போய்: மனந்திரும்புங்கள் என்று பிரசங்கித்தார்கள்” [மாற்கு 6:12 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது].

தமது உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு இயேசு தமது சீஷர்களிடம் முழு உலகத்துக்கும் இரட்சிப்பின் செய்தியைக் கொண்டு செல்லும்படி கூறினார். ஏனென்றால் அதுவே மன்னிப்பின் கதவைத் திறக்கும் திறவுகோலாக இருக்கிறது:

அவர் ...அவர்களை நோக்கி: எழுதியிருக்கிறபடி, கிறிஸ்து பாடுபடவும், மூன்றாம் நாளில் மரித்தோரி லிருந்தெழுந்திருக்கவும் வேண்டியதாயிருந்தது; அன்றியும் மனந்திரும்புதலும் பாவ மன்னிப்பும் எருசலேம் தொடங்கிச் சகல தேசத்தாருக்கும் அவருடைய நாமத்தினாலே பிரசங்கிக்கப்படவும் வேண்டியது... என்றார் [லூக்கா 24:46-47 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது].

அப்போஸ்தலர்கள் இயேசுவின் போதனைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்தார்கள். பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று பேதுரு பிரசங்கித்தபோது, அவருடைய பேச்சைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தவர்கள் தாங்கள் சமீபத்தில் சிலுவையில் அறைந்தவரைக் குறித்த சத்தியத்தை அறிந்த பிறகு, பாவத்தைக் குறித்து உணர்த்தப்பட்டு, தாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். முதலாவதாக, அவர்கள் மனந்திரும்ப வேண்டும் என்று பேதுரு பதிலளித்தார் [பார்க்க, அப். 2:38].

அலங்கார வாசலண்டையில் பேதுரு இரண்டாவது முறையாகப் பொதுமக்களுக்குப் பிரசங்கித்தபோது, அவர் இதுபோன்ற செய்தியையே கொடுத்தார். மனந்திரும்புதல் இல்லாமல் பாவங்கள் நிவிர்த்தி செய்யப்பட முடியாது.⁶

உங்கள் பாவங்கள் நிவிர்த்திசெய்யப்படும்பொருட்டு நீங்கள் மனந்திரும்பிக் குணப்படுங்கள் [அப். 3:20 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது].

பவுல் அகிரிப்பா ராஜாவுக்கு முன்பாகச் சாட்சி கூறியபோது, தன்னுடைய சுவிசேஷம் எப்போதுமே மனந்திரும்புதலின் செய்தியைக் கொண்டதாக இருக்கிறது என்று அறிவித்தார்.

⁶ இதைப்போலவே, புறஜாதியாரும் இயேசுவை விசுவாசிப்பதின்மூலம் இரட்சிக்கப்பட முடியும் என்று தேவன் பேதுருவுக்கு வெளிப்படுத்தியபோது, அவர் கொர்நேலியுவின் வீட்டாரிடம் “தேவன் பட்சபாதமுள்ளவரல்ல என்றும், எந்த ஜனத்திலாயினும் அவருக்குப் பயந்திருந்து நீதியைச் செய்கிறவன் எவனோ அவனே அவருக்கு உகந்தவன் என்றும் நிச்சயமாய் அறிந்திருக்கிறேன்” என்று கூறினார் [அப். 10:34-35 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது]. அப்போஸ்தலர் 5:32 வசனத்தில் பேதுரு “தேவன் தமக்குக் கீழ்ப்படிக்கிறவர்களுக்கு” பரிசுத்த ஆவியைத் தந்தருளியுள்ளதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். எல்லா மெய்யான கிறிஸ்தவர்களுக்குள்ளும் பரிசுத்த ஆவியானவர் வாசம் பண்ணுகிறார் [பார்க்க, ரோமர் 8:9; கலா. 4:6].

ஆகையால், அகிரிப்பா ராஜாவே, நான் அந்தப் பரம தரிசனத்துக்குக் கீழ்ப்படியாதவனாயிருக்கவில்லை. முன்பு தமஸ்குவினும் எருசலேமினும் யூதேயா தேசமெங்குமுள்ளவர்களிடத்திலும், பின்பு புறஜாதி யாரிடத்திலும் நான் போய், அவர்கள் தேவனிடத்திற்கு மனந்திரும்பிக் குணப்படவும், மனந்திரும்புதலுக்கேற்ற கிரியைகளைச் செய்யவும் வேண்டுமென்று அறிவித்தேன் [அப். 26:19-20 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது].

அத்தேனே பட்டணத்தில் தனது பேச்சைக் கேட்டவர்களிடம் பவுல் எல்லோரும் கிறிஸ்துவுக்கு முன்பாக நியாயத்தீர்ப்பில் நிற்க வேண்டும் என்றும், மனந்திரும்பாதவர்கள் அந்த நாளுக்காக ஆயத்தமில்லாமல் இருப்பார்கள் என்றும் எச்சரித்தார்:

அறியாமையுள்ள காலங்களைத் தேவன் காணாதவர் போலிருந்தார்; இப்பொழுதோ மனந்திரும்ப வேண்டுமென்று எங்குமுள்ள மனுஷரெல்லாருக்கும் கட்டளையிடுகிறார். மேலும் ஒரு நாளைக் குறித்திருக்கிறார்; அதிலே அவர் தாம் நியமித்த மனுஷனைக் கொண்டு, பூலோகத்தை நீதியாய் நியாயத்தீர்ப்பார்; அந்த மனுஷனை மரித்தோரிருந்து எழுப்பினினாலே அதின் நிச்சயத்தை எல்லாருக்கும் விளங்கப் பண்ணினார் [அப். 17:30-31, அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது]

எபேசிய மூப்பர்களுக்குத் தான் கொடுத்த இறுதிச் செய்தியின்போது, பவுல் தனது செய்தியின் அத்தியாவசியமான பகுதியாக மனந்திரும்புதலையும் விசுவாசத்தோடு கூடப் பட்டியலிடுகிறார்:

பிரயோஜனமானவைகளில் ஒன்றையும் நான் உங்களுக்கு மறைத்துவைக்காமல், வெளியரங்கமாக வீடுகள்தோறும் உங்களுக்குப் பிரசங்கித்து, உபதேசம் பண்ணி, தேவனிடத்திற்கு மனந்திரும்புதலைக் குறித்தும், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பதைக் குறித்தும், நான் யூதருக்கும் கிரேக்கருக்கும் சாட்சியாக அறிவித்தேன் [அப். 20:20, 21 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது].

மனந்திரும்புதலின் அவசியம் பிரசங்கிக்கப்படாவிட்டால், மெய்யான சுவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்படவில்லை என்பதை நிரூபிப்பதற்கு இந்த வசனங்களின் பட்டியல் போதுமானதாக இருக்கும்.

தேவனோடுள்ள உறவு மனந்திரும்புதலிலிருந்தே துவங்குகிறது. அதில்லாமல் பாவ மன்னிப்பு கிடையாது.

மனந்திரும்புதலுக்கு மறு விளக்கம்

இரட்சிப்பானது மனந்திரும்புதலைச் சார்ந்திருக்கிறது என்பதை நிரூபிக்க இத்தனை வேதாகம ஆதாரங்கள் இருந்தாலும், சில ஊழியர்கள் அதின் தெளிவான அர்த்தத்தைத் திரித்து, அதைத் தேவனுடைய கிருபை குறித்த தவறான கருத்துக்குப் பொருந்தும்படி செய்து, மனந்திரும்புதலின் தேவையை ஒன்றுமில்லாததாக வழிகாணுகிறார்கள். அவர்களுடைய புதிய விளக்கத்தின்படி மனந்திரும்புதல் என்பது இயேசு யார் என்பதைக் குறித்த கருத்தில் மாற்றத்தையே குறிக்கிறது. இந்தக் கருத்து மாற்றம் ஒருவரின் நடத்தையில் தாக்கம் விளைவிக்கும் என்பது சந்தேகம் அல்லவா?

அப்படியானால், புதிய ஏற்பாட்டுப் பிரசங்கிமார்கள் மக்கள் மனந்திரும்பும்படி அழைப்பிடுத்தபோது, அவர்கள் எதை எதிர்பார்த்தார்கள்? இயேசுவைக் குறித்த தங்கள் கருத்தை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக மட்டுமே அவர்கள் அழைப்பு விடுத்தார்களா, அல்லது மக்கள் தங்கள் நடத்தையை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று அழைப்பு விடுத்தார்களா?

மெய்யான மனந்திரும்புதலுக்கு நடத்தையில் மாற்றம் தேவை என்று பவுல் விசுவாசித்தார். அவர் அகிரிப்பா ராஜாவுக்கு முன்பாகத் தனது பல்லாண்டு ஊழியத்தைக் குறித்துச் சாட்சி கூறியதைக் குறித்து நாம் ஏற்கெனவே பார்த்திருக்கிறோம்:

ஆகையால், அகிரிப்பா ராஜாவே, நான் அந்தப் பரம தரிசனத்துக்குக் கீழ்ப்படியாதவனாயிருக்கவில்லை. முன்பு தமஸ்குவினும் எருசலேமினும் யூதேயா தேசமெங்குமுள்ளவர்களிடத்திலும், பின்பு புறஜாதி யாரிடத்திலும் நான் போய், அவர்கள் தேவனிடத்திற்கு மனந்திரும்பிக் குணப்படவும், மனந்திரும்புதலுக்கேற்ற கிரியைகளைச் செய்யவும் வேண்டுமென்று அறிவித்தேன் [அப். 26:19, 20 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது].

யோவான்ஸ்நானும்சூட மனந்திரும்புதல் என்பது வெறுமனே சில இறையியல் கருத்துக்களை மாற்றிக்கொள்ளுவது அல்ல என்று விசுவாசித்தார். மனந்திரும்புதலுக்கான அவருடைய அழைப்பினால் தங்கள் பாவங்களைக் குறித்து உணர்த்தப்பட்டவர்கள் தாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று அவரிடம் கேட்டபோது, அவர் நடத்தையில் திட்டவாட்டமான மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தினார் [பார்க்க, லூக்கா 3:3, 10-14]. மேலும் மெய்யான மனந்திரும்புதல் இல்லை என்பதற்காக அவர் சதுசேயர்களுக்கும், பரிசேயர்களுக்கும்

கடிந்துகொண்டார். அவர்கள் மெய்யாக மனந்திரும்பாவிட்டால், நரகத்தின் அக்கினியில் போடப்படுவார்கள் என்று அவர் எச்சரித்தார்:

விரியன் பாம்புக்குட்டிகளே! வருங்கோபத்துக்குத் தப்பித்துக் கொள்ள உங்களுக்கு வகை காட்டினவன் யார்? மனந்திரும்புதலுக்கு ஏற்ற கணிகளைக் கொடுங்கள்...இப்பொழுதே கோடரியானது மரங்களின் வேர் அருகே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; ஆகையால், நல்ல கணிகொடாத மரமெல்லாம் வெட்டுண்டு அக்கினியிலே போடப்படும் [மத். 3:7-10 அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது].

யோவானைப்போலவே இயேசுவும் மனந்திரும்புதலின் செய்தியைப் பிரசங்கித்தார். [பார்க்க, மத். 3:2; 4:17]. யோனாவின் பிரசங்கத்தினால் நினைவே பட்டணத்தார் மனந்திரும்பியிருக்கிறார்கள் என்று அவர் ஒருமுறை குறிப்பிட்டிருக்கிறார் [பார்க்க, லூக்கா 11:32]. யோனாவின் புத்தகத்தை வாசித்த எவரும் நினைவே பட்டணத்தார் தங்கள் மனதை மட்டும் மாற்றிக்கொள்ளவில்லை என்பதை அறிவார்கள். அவர்கள் பாவத்தைவிட்டுத் திரும்பி, தங்கள் செயல்களை மாற்றிக் கொண்டார்கள். இயேசுவானவர் இதையே மனந்திரும்புதல் என்று குறிப்பிட்டார்.

வேதாகம அடிப்படையிலான மனந்திரும்புதல் என்பது இருதயத்தில் பிறந்த மெய்யான விசுவாசத்துக்குச் செவிசாய்க்கும் விதமாக விரும்பி நடத்தையை மாற்றிக்கொள்ளுவதாகும். மனந்திரும்புதலுக்கு மெய்யான அடையாளமாகிய நடத்தையில் மெய்யான மாற்றத்தின் தேவையைக் குறித்துக் குறிப்பிடாமல் ஒரு ஊழியர் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பாரானால், அவர் கிறிஸ்து தமது சீஷர்களுக்காக எதை வாஞ்சித்தாரோ அதற்கு விரோதமாகவே செயல்படுகிறார். மேலும், தனது பேச்சைக் கேட்பவர்கள் தாங்கள் மனந்திரும்புதல் இல்லாமல் இரட்சிக்கப்பட முடியும் என்று நம்பும்படி செய்து அவர்களை வஞ்சிக்கிறார். எனவே அவர்கள் அவருடைய பேச்சை விசுவாசிப்பார்களானால் கண்டிப்பாக நித்திய அழிவையே சந்திப்பார்கள். அவர் அதை உணர்ந்திருந்தாலும் சரி, உணராவிட்டாலும் சரி, அவர் தேவனுக்கு விரோதமாகச் சாத்தானுக்கே ஊழியம் செய்கிறார்.

ஒரு ஊழியர் இயேசுவானவர் கட்டளையிட்டபடி சீஷர்களை உருவாக்க வேண்டுமானால், அவர் இந்தச் செயல்முறையைச் சரியான வகையில் துவங்க வேண்டும். மக்களை மெய்யான மனந்திரும்புதலுக்கும், கீழ்ப்படிதலுள்ள விசுவாசத்துக்கும் அழைக்கும் மெய்யான சுவிசேஷத்தை அவர் பிரசங்கியாவிட்டால், அவர் மக்களின் கண்களில் பெரிய வெற்றியைப் பெற்றவராகக் காட்சியளித்தாலும், கண்டிப்பாகத்

தோல்வியடைவார். அவர் ஒரு பெரிய சபையை வழிநடத்தலாம். ஆனால் அவர் மரம், புல், வைக்கோல் இவைகளைக் கொண்டு கட்டுகிறார். வருங்காலத்தில் அவருடைய கிரியைகள் அக்கினியினால் சோதிக்கப்படும்போது, அவருடைய பணியின் தரம் சோதிக்கப்படும் [பார்க்க, 1 கொரி. 3:12-15].

கிறிஸ்துவின் ஒப்படைப்புக்கான அழைப்பு

இரட்சிக்கப்படாதவர்கள் பாவத்திலிருந்து திரும்ப வேண்டும் என்று மட்டும் இயேசு அழைப்பு விடுக்கவில்லை, தம்மைப் பின்பற்றி, உடனடியாகத் தங்களைத் தமக்கு ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும் என்றும் அழைப்பு விடுத்தார். இன்று செய்யப்படுவதுபோலக் குறைவான காரியங்களுக்காக அவர் இரட்சிப்பை அருளவில்லை. மக்களுக்கு மன்னிப்பைக்குறித்த வாக்குத்தத்தத்தை அளித்து, தம்மை “ஏற்றுக்கொள்ளும்படி” அவர் ஒருபோதும் அவர்களை அழைத்ததில்லை. பின்னொரு காலத்தில், விரும்பினால் அவர்கள் தமக்குக் கீழ்ப்படியும்படி தங்களை ஒப்புக் கொடுக்கலாம் என்றும் அவர் சொல்லவில்லை. இல்லை, அவர்கள் எடுத்துவைக்கும் முதல் அடியே முழு இருதயத்தோடுசுடைய ஒப்படைப்பின் அடியாகவே இருக்க வேண்டும் என்று அவர் எதிர்பார்த்தார்.

கிரயம்கொடுக்க வேண்டியிருக்கும் ஒப்படைப்புக்கான கிறிஸ்துவின் அழைப்பைத் தாங்கள் கிறிஸ்தவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளுபவர்கள் பெரும்பாலும் புறக்கணிப்பது சோகமான காரியமாகும். அப்படியே அவர்கள் அதை அங்கிகரித்தாலும் கிறிஸ்துவின் இந்த அழைப்பு இரட்சிக்கப்படாதவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை, ஏற்கெனவே தேவனுடைய இரட்சிப்பின் கிருபையைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள் இன்னும் ஆழமான உறவைப்பெறும்படியாக இது அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் அழைப்பாகும் என்று சொல்லுகிறார்கள். என்றாலும், கிரயம்கொடுக்கக் கூடிய ஒப்படைப்புக்கான இயேசுவின் அழைப்பு இரட்சிக்கப்படாதவர்களுக்கு அல்ல, தங்களுக்கே என்று சொல்லிக்கொள்ளும் “விசுவாசிகளில்” பெரும்பாலானவர்கள் இந்த அழைப்புக்குச் செவிசாய்ப்பதில்லை. அவர்கள் தங்கள் மனதில் கீழ்ப்படிதலில் செவிசாய்ப்பதை விரும்பினால் தெரிந்துகொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறபடியால், ஒருபோதும் அதைச் செய்வதில்லை.

இரட்சிப்புக்கான இயேசுவின் அழைப்பு ஒன்றை நாம் ஆராய்ந்து பார்ப்போம்; ஆனால் இது ஏற்கெனவே இரட்சிக்கப்பட்டவர்களுக்கு, இன்னும் ஆழமான நடக்கைக்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அர்த்தம் சொல்லுகிறார்கள்.

பின்பு அவர் [இயேசு] ஜனங்களையும் தம்முடைய சீஷர்களையும் தம்மிடத்தில் அழைத்து: ஒருவன் என் பின்னே வர விரும்பினால், அவன் தன்னைத்தான்

வெறுத்து, தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு, என்னைப் பின்பற்றக்கடவன். தன் ஜீவனை இரட்சிக்க விரும்புகிறவன் அதை இழந்துபோவான், என்னிமித்தமாகவும் சுவிசேஷத்தினிமித்தமாகவும் தன் ஜீவனை இழந்துபோகிறவன் அதை இரட்சித்துக்கொள்ளுவான். மனுஷன் உலகம் முழுவதையும் ஆதாயப்படுத்திக் கொண்டாலும், தன் ஜீவனை நஷ்டப்படுத்தினால் அவனுக்கு லாபம் என்ன? மனுஷன் தன் ஜீவனுக்கு ஈடாக என்னத்தைக் கொடுப்பான்? ஆதலால் விசாரமும் பாவமுள்ள இந்தச் சந்ததியில் என்னைக் குறித்தும் என் வார்த்தைகளைக் குறித்தும் எவன் வெட்கப்படுவானோ, அவனைக் குறித்து மனுஷகுமாரனும் தமது பிதாவின் மகிமை பொருந்தியவராய்ப் பரிசுத்த தூதரோடுங் கூட வரும்போது வெட்கப்படுவார் என்றார் [மாற்கு 8:34-38].

இது இரட்சிக்கப்படும்படியாக அவிசுவாசிகளுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் ஒரு அழைப்பா, அல்லது இன்னுமதிக ஒப்படைப்புக்காக விசுவாசிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அழைப்பா? நாம் நேர்மையோடு இந்த வசனங்களை வாசிப்போமானால், பதிலைத் தெளிவாகக் காண்போம்.

முதலாவதாக, அவர் “ஜனங்களையும் தம்முடைய சீஷர்களையும் தம்மிடத்தில் அழைத்து” அவர்களிடம் பேசினார் என்பதைக் கவனியுங்கள் [வசனம் 34, அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது]. இதனால் “ஜனங்கள்” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பவர்களில் அவருடைய சீஷர்கள் இல்லை என்பது தெளிவாகிறது. உண்மையில் தாம் கூறப்போவதைக் கேட்கும்படி இயேசு அவர்களை அழைத்தார். தான் போதிக்கப்போகும் சத்தியத்தைத் தம்மைப் பின்பற்றுகிறவர்களும் தம்மைத் தேடுகிறவர்களும் புரிந்துகொள்ளும்படி அவர்களை அழைத்தார். “ஒருவன்” என்ற சொல்லோடு அவர் தமது பேச்சைத் துவங்குவதைக் கவனியுங்கள் [வச. 34]. அவருடைய வார்த்தைகள் எல்லோருக்கும் பொருத்தமானவையாக இருக்கின்றன.

நாம் தொடர்ந்து வாசிக்கும்போது, இயேசு யாரிடம் பேசுகிறார் என்பது இன்னும் தெளிவாகிறது. அவருடைய வார்த்தைகள் 1) தமக்குப் “பின்னே வரவும்” 2) “தன் ஜீவனை இரட்சிக்கவும்” 3) “தன் ஜீவனை நஷ்டப்படுத்தாதிருக்கவும்” 4) தாம் “தமது பிதாவின் மகிமை பொருந்தியவராய்ப் பரிசுத்த தூதரோடுங் கூட வரும்போது” வெட்கப்படாமலிருக்கவும் வாஞ்சிக்கும் எந்த ஒரு நபருக்காகவும் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இயேசுவானவர் விவரித்துள்ள இந்த நான்கு அம்சங்களும் இரட்சிக்கப்படும்படி வாஞ்சை கொண்டிருக்கும்

மக்களையே குறிக்கிறது. பரலோகத்துக்குச் செல்லப்போகும் ஒரு நபர் இயேசுவின் ‘‘பின்னே வரவும்’’ ‘‘தன் ஜீவனை இரட்சிக்கவும்’’ வாஞ்சையில்லாதவராக இருக்கிறார் என்று நாம் சொல்ல முடியுமா? தன் ஜீவனை நஷ்டப்படுத்த விரும்பும் மெய்யான சீஷர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றும், இயேசுவானவரைக் குறித்தும் அவருடைய வார்த்தைகளைக் குறித்தும் வெட்கப்படக் கூடியவர்களாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றும், கிறிஸ்துவும் அவர்களைக் குறித்து வெட்கப்படுவார் என்றும் நம்மால் சொல்ல முடியுமா? நிச்சயமாக, இயேசுவானவர் இந்தப் பகுதியில் நித்திய இரட்சிப்பைப் பெறுவதைக் குறித்தே பேசுகிறார் என்று தெளிவாகிறது.

இந்த வாக்கியங்கள் ஒவ்வொன்றும் முந்தைய வாக்கியத்தை விளக்கவும், அதை விரிவாக்கம் செய்யவும் உதவியாக இருப்பதைக் கவனியுங்கள். இந்தப் பகுதியிலுள்ள எந்த வசனத்துக்கும் மற்ற வசனங்களின் விளக்கம் இல்லாமல் அர்த்தம் காணக் கூடாது. இதைக் கருத்தில் கொண்டு இயேசுவின் வார்த்தைகளை ஒவ்வொரு வாக்கியமாகக் காண்போமாக.

வாக்கியம் # 1

ஒருவன் என் பின்னே வர விரும்பினால், அவன் தன்னைத்தான் வெறுத்து, தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு, என்னைப் பின்பற்றக்கூடவன் [மாற்கு 8:34].

தம்மைப் பின்பற்றிவரும் எவருக்காகவும் இயேசு இந்த வார்த்தைகளைக் கூறியிருக்கிறார் என்பதைக் கவனியுங்கள். அவரைப் பின்பற்றுகிறவராக ஆக விரும்பும் ஒவ்வொருவருக்கும் இந்த வார்த்தைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

பலர் அவருக்கு நண்பராக இருக்க விரும்பினாலும், அவரைப் பின்பற்றுகிறவராக இருக்க விரும்புவதில்லை. ஆனால் இரண்டில் ஒன்றைத் தெரிந்துகொள்ளலாம் என்ற வாய்ப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. தமக்குக் கீழ்ப்படியாத எவரையும் இயேசு தமது நண்பராகக் கருதவில்லை. அவர் ஒருமுறை ‘‘நான் உங்களுக்குக் கற்பிக்கிற யாவையும் நீங்கள் செய்வீர்களானால், என் சிநேகிதராயிருப்பீர்கள்’’ என்று சொல்லியிருக்கிறார் [யோவான் 15:14].

பலர் அவருக்குச் சகோதரனாக இருக்க விரும்பினாலும், அவரைப் பின்பற்றுகிறவராக இருக்க விரும்புவதில்லை. ஆனால் மாறுபடியுமாக இதில் ஒன்றைத் தெரிந்துகொள்ளும்படி இயேசு சொல்லவில்லை. ஒருவர் தமக்குக் கீழ்ப்படியாவிட்டால் இயேசு அவரைத் தமது சகோதரனாகக் கருதவில்லை: ‘‘பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தின்படி

செய்கிறவன் எனோ, அவனே எனக்குச் சகோதரனும் சகோதரியும் தாயுமாய் இருக்கிறான்’’ [மத். 12:50, அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது].

பலர் இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவராக இருக்க விரும்பாமல், பரலோகத்தில் அவரோடு சேர்ந்துகொள்ள விரும்புகிறார்கள். இப்படிப்பட்டதொரு காரியம் முற்றிலும் இயலாததொரு காரியம் என்று இயேசு கூட்டிக்காட்டியிருக்கிறார். கீழ்ப்படிகிறவர்கள் மட்டுமே பரலோகத்துக்குச் செல்ல முடியும்: ‘‘பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தின்படி செய்கிறவனே பரலோகராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பானே யல்லாமல், என்னை நோக்கி: கர்த்தாவே! கர்த்தாவே! என்று சொல்லுகிறவன் அதில் பிரவேசிப்பதில்லை’’ [மத். 7:21].

தம்மைப் பின்பற்ற விரும்புகிறவர்கள் தன்னைத்தான் வெறுக்கா விட்டால் பின்பற்ற முடியாது என்று இயேசு இந்த வாக்கியத்தில் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார். அவர்கள் தங்கள் சொந்த ஆசைகளைக் களைந்துபோட்டு, அவைகளை அவருடைய சித்தத்துக்குக் கீழ்ப்படுத்த வேண்டும். தன்னைத்தான் வெறுப்பதும், தன்னைக் கீழ்ப்படுத்துவதும் இயேசுவைப் பின்பற்றுவதின் சாராம்சங்களாக இருக்கின்றன. இதுவே ‘‘தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு’’ என்பதின் அர்த்தமாகும்.

வாக்கியம் # 2

இயேசுவின் இரண்டாம் வாக்கியம் முதல் வாக்கியத்தின் அர்த்தத்தை இன்னுமதிக்கமாகத் தெளிவுபடுத்துகிறது:

தன் ஜீவனை இரட்சிக்க விரும்புகிறவன் அதை இழந்துபோவான், என்னிடித்தமாகவும் சுவிசேஷத் தினிடித்தமாகவும் தன் ஜீவனை இழந்துபோகிறவன் அதை இரட்சித்துக்கொள்ளுவான் [மாற்கு 8:35].

இந்த வசனம் முந்தைய வசனத்துக்குக் கூடுதலான விளக்கத்தைக் கொடுப்பதைக் கவனியுங்கள். இயேசு இரண்டு வகைப்பட்ட மக்களை மாறுபடுத்திக் காட்டுவதை நாம் பார்க்கிறோம் – இந்த இரு சாராரே முந்தைய வசனத்தில் மறைமுகமாகச் கூட்டிக்காட்டப்பட்டிருந்தார்கள் – தன்னைத்தான் வெறுத்து, கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றும்படி தனது சிலுவையை எடுத்துக்கொள்ளுபவர்கள் மற்றும் அப்படிச் செய்யாதவர்கள். இப்போது அவர்கள் கிறிஸ்துவுக்காகவும் சுவிசேஷத்துக்காகவும் தனது ஜீவனை இழந்துபோகும் ஒருவராகவும், அப்படிச் செய்யாத ஒருவராகவும் வேறுபடுத்திக் காட்டப்படுகிறார்கள். இந்த இரண்டு வசனங்களுக்கு இடையேயுள்ள உறவுகளை நாம் ஒப்பிப்பட்டுப் பார்ப்போமானால், முதலாம் வசனத்தில் சிலுவையை எடுத்துக்கொள்ளாதவர் இரண்டாம் வசனத்தில் தன் ஜீவனை இரட்சிக்க விரும்புகிறவருக்கு ஒப்பாக இருக்கிறார். முதலாம் வசனத்தில்

தன்னைத்தான் வெறுக்க முன்வருபவர் இரண்டாம் வசனத்தில் தன் ஜீவனை இழந்துபோய் இறுதியில் அதை இரட்சித்துக்கொள்ளுபவருக்கு ஒப்பாக இருக்கிறார்.

ஒருவர் தனது சரீர்பிரகாரமான ஜீவனை இழந்துபோவதைக் குறித்தோ அல்லது இரட்சித்துக்கொள்ளுவதைக் குறித்தோ இயேசு குறிப்பிடவில்லை. இயேசுவானவர் நித்திய இழப்பையும் ஆதாயத்தை யுமே கருத்தில் கொண்டிருந்தார் என்பதைப் பின்னால் வரும் வசனங்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இதேபோன்று இயேசு யோவான் 12:25 வசனத்திலும் கூறுகிறார்: “தன் ஜீவனைச் சிநேகிக்கிறவன் அதை இழந்துபோவான்; இந்த உலகத்தில் தன் ஜீவனை வெறுக்கிறவனோ அதை நித்தியஜீவகாலமாய்க் காத்துக்கொள்ளுவான்” [அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது].

முதலாம் வாக்கியத்தில் தன்னைத்தான் வெறுக்க விரும்பாத மனிதனும், இரண்டாம் வாக்கியத்தில் தன் ஜீவனை இரட்சிக்க விரும்புகிறவனும் ஒரே நபராகவே இருக்கிறார்கள். எனவே நாம் “ஒருவன் தன் ஜீவனை இரட்சித்தல்” என்றால் “ஒருவன் தனது வாழ்க்கைக்காகத் தனது சொந்த செயல்திட்டத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுதல்” என்று அர்த்தம் என்று திட்டவட்டமாகக் கூற முடியும். “கிறிஸ்துவுக்காகவும் சுவிசேஷத்துக்காகவும் தனது ஜீவனை இழந்துபோகிறவனோடு” இவனை வேறுபடுத்திப் பார்க்கும்போது இது இன்னும் தெளிவாகிறது. ஜீவனை இழந்துபோகிறவன் தன்னைத்தான் வெறுத்து, தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு, தனது சொந்த செயல்திட்டத்தை விட்டுவிட்டு, கிறிஸ்துவின் செயல்திட்டத்தை நிறைவேற்றவும், சுவிசேஷத்தைப் பரவச் செய்யவும் இப்போது ஜீவிக்கிறான். அவனே இறுதியில் “தனது ஜீவனை இரட்சித்துக்கொள்ளுவான்.” தன்னைத்தானே பிரியப்படுத்துவதைவிடக் கிறிஸ்துவைப் பிரியப்படுத்துவதை நாடுபவன் இறுதியில் பரலோகத்தில் சந்தோஷத்தை அனுபவிப்பவன். ஆனால் தன்னைத்தான் பிரியப்படுத்திக் கொள்ளுபவன் இறுதியில் நரக வேதனையில் தவிப்பான், தனது சொந்தச் செயல்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான சுயாதீனத்தை முழுவதுமாக இழந்துபோவான்.

வாக்கியம் # 3 & 4

மூன்றாவது மற்றும் நான்காவது வாக்கியங்களைக் கவனியுங்கள்:

மனுஷன் உலகம் முழுவதையும் ஆதாயப்படுத்திக் கொண்டாலும், தன் ஜீவனை நஷ்டப்படுத்தினால் அவனுக்கு லாபம் என்ன? மனுஷன் தன் ஜீவனுக்கு ஈடாக என்னத்தைக் கொடுப்பான்? [மாற்கு 8:36-37].

இங்கே தன்னைத்தான் வெறுக்காத மனிதனைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இவனே தனது ஜீவனை இரட்சித்துக்கொள்ள

விரும்பி, இறுதியில் அதை இழந்துபோகிறான். இப்போது இவனே உலகம் கொடுக்கிறவைகளைத் தேடும் ஒருவனாகச் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கிறான். இறுதியில் இவன் தன் ஜீவனை நஷ்டப்படுத்திக் கொள்ளுவான். முழு உலகத்தின் மதிப்போடு கூட ஒருவனின் ஆத்துமாவை ஒப்பிட்டு இயேசு அவனுடைய மூடத்தனத்தை வெளியரங்கமாக்குகிறார். இதில் ஒப்பிடுதல் ஒன்றுமில்லை. ஒருவன் உலகம் கொடுக்கும் எல்லாவற்றையும் ஆதாயப்படுத்திக்கொண்டாலும், இறுதியில் அவன் தனது நித்தியத்தை நரகத்தில் கழிக்க வேண்டியிருக்குமானால், அவன் மிகவும் மோசமான பிழையைச் செய்திருக்கிறான்.

இந்த மூன்றாம் மற்றும் நான்காம் வாக்கியங்களிலிருந்து எது மக்களைத் தங்களைத்தான் வெறுத்து, கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவதிலிருந்து கவர்ந்திழுக்கிறது என்பதைக் குறித்து நாம் அறிகிறோம். இது உலகம் கொடுப்பதைக் கொண்டு தங்கள் சுய இச்சைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆசையாகும். சுய அன்பினால் தூண்டப்படும்போது, கிறிஸ்துவைப் பின்பற்ற மறுக்கிறவர்கள் பாவகரமான இன்பங்களை நாடுகிறார்கள், கிறிஸ்துவை மெய்யாகப் பின்பற்றுகிறவர்கள் அவர்மீதுள்ள அன்பு மற்றும் கீழ்ப்படிதலின் காரணமாக இந்த இன்பங்களை ஒதுக்கித் தள்ளுகிறார்கள். உலகப் பிரகாரமான ஆதாயத்தை நாடுகிறவர்கள் செல்வத்தையும், அதிகாரத்தையும், கௌரவத்தையும் தேடுகிறார்கள். ஆனால் கிறிஸ்துவை மெய்யாகப் பின்பற்றுகிறவர்களோ அவருடைய ராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுகிறார்கள். தங்களுக்குக் கிடைக்கும் செல்வத்தையோ, அதிகாரத்தையோ அல்லது கௌரவத்தையோ தேவ மகிமைக்காகச் சுயநலமில்லாதவகையில் பயன்படுத்த வேண்டிய உக்கிராணத்துவமாகக் கருதுகிறார்கள்.

வாக்கியம் # 5

இறுதியாக நாம் ஆய்வுசெய்யும் பகுதியின் ஐந்தாவது வாக்கியத்துக்கு வருகிறோம். “ஆதலால்” என்ற சொல்லின்மூலம் இது மற்ற வாக்கியங்களோடு இணைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கவனியுங்கள்:

ஆதலால் விபசாரமும் பாவமுள்ள இந்தச் சந்ததியில் என்னைக் குறித்தும் என் வார்த்தைகளைக் குறித்தும் எவன் வெட்கப்படுவானோ, அவனைக் குறித்து மனுஷ குமாரனும் தமது பிதாவின் மகிமை பொருந்தியவராய்ப் பரிசுத்த தூதரோடுங்கூட வரும்போது வெட்கப்படுவார் என்றார் [மாற்கு 8:38].

இதுவும் தன்னைத்தான் வெறுக்க விரும்பாமல், தனது சொந்தச் செயல்திட்டங்களைப் பின்பற்ற விரும்பி, உலகம் கொடுக்கிறவைகளை

நாடி, இறுதியில் தனது ஜீவனையும், ஆத்துமாவையும் இழந்து போகிறவனையே குறிக்கிறது. இப்போது அவன் கிறிஸ்துவைக் குறித்தும் அவருடைய வார்த்தைகளைக் குறித்தும் வெட்கப்படுகிற வனாகச் சித்திரிக்கப்படுகிறான். அவனுடைய அவநம்பிக்கையின் காரணமாகவே அவன் வெட்கப்படுகிறான். அவன் இயேசு தேவனுடைய குமாரன் என்று மெய்யாகவே விசுவாசித்திருப்பான் என்றால், அவரைக் குறித்தோ அவருடைய வார்த்தைகளைக்குறித்தோ வெட்கப்பட்டிருக்க மாட்டான். ஆனால் அவன் ‘‘விபசாரமும் பாவமுமுள்ள சந்ததியைச்’’ சேர்ந்தவனாக இருக்கிறான். இயேசு திரும்பி வரும்போது, அவனைக் குறித்து வெட்கப்படுவார். இயேசு இரட்சிக்கப்பட்ட ஒரு நபரைக் குறித்து இப்படி விவரிக்கவில்லை என்பது நிச்சயமாகத் தெரிகிறது.

இவை எல்லாவற்றிலிருந்தும் நாம் அறிவது என்ன? இந்த முழுப் பகுதியும் ஏற்கெனவே பரலோகத்துக்குச் செல்லும் வழியில் சென்று கொண்டிருப்பவர்களுக்கு, அவர்கள் இன்னுமதிக ஒப்படைப்புள்ள வாழ்க்கை வாழும்படி கொடுக்கப்பட்ட அழைப்பு அல்ல என்பது தெளிவாகிறது. இந்தப் பகுதி மெய்யாகவே இரட்சிக்கப்பட்டவர்களையும், இரட்சிக்கப்படாதவர்களையும் ஒப்பிட்டு இரட்சிக்கப்படுவதற்கான வழியை வெளிப்படுத்தும் பகுதியாகும். மெய்யாகவே இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள் ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசித்து, அவருக்காகத் தங்களைத் தாங்களே வெறுக்கிறார்கள். ஆனால் இரட்சிக்கப்படாதவர்களோ இப்படிப்பட்ட கீழ்ப்படிதலுள்ள விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்தவில்லை.

ஒப்படைப்புக்கான மற்றொரு அழைப்பு

நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கப் பல அழைப்புகள் இருந்தாலும், ஆண்டவராகிய இயேசுவின் மற்றொரு அழைப்பைக்குறித்து மட்டும் பார்ப்போம். இதுவும் இரட்சிப்புக்கான அழைப்பாகும்:

வருத்தப்பட்டுப் பாரஞ்சுமக்கிறவர்களே! நீங்கள் எல்லாரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள்; நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன். நான் சாந்தமும் மனத்தாழ்மையுமாய் இருக்கிறேன்; என் நுகத்தை உங்கள்மேல் ஏற்றுக்கொண்டு, என்னிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்; அப்பொழுது, உங்கள் ஆத்துமாக்களுக்கு இளைப்பாறுதல் கிடைக்கும். என் நுகம் மெதுவாயும், என் சுமை இலகுவாயும் இருக்கிறது என்றார் [மத். 11:28-30].

சுவிசேஷகர்கள் தங்கள் இரட்சிப்புக்கான அழைப்பில் அடிக்கடி இதை மிகச் சரியாகவே பயன்படுத்துகிறார்கள். இந்த வார்த்தைகள் தெளிவாக இரட்சிப்புக்கான வார்த்தைகளாக இருக்கின்றன. இங்கே

இயேசு ‘‘வருத்தப்பட்டுப் பாரஞ்சுமக்கிறவர்களுக்கு’’ இளைப்பாறுதலை அருளுகிறார். சரீர்பிரகாரமான பாரத்தைச் சுமக்கிறவர்களுக்கு அவர் சரீர்பிரகாரமான இளைப்பாறுதலை அருளவில்லை. அவர் அவர்களுடைய ஆத்துமாக்களுக்கு இளைப்பாறுதலை அருளுகிறார். இரட்சிக்கப்படாத மக்கள் குற்ற உணர்வு, பயம், பாவம் ஆகிய பாரங்களைச் சுமந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதைக் குறித்து அவர்கள் வருத்தப்படும்தோது, இரட்சிக்கப்படுவதற்கு ஆயத்தமாகிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட மக்கள் இயேசுவானவர் அருளும் இளைப்பாறுதலைப் பெற விரும்புவார்களானால் அவர்கள் இரண்டு காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று இயேசு சொல்லியிருக்கிறார். அவர்கள் 1] அவரிடம் வர வேண்டும். 2] அவர்கள் அவருடைய நுகத்தைத் தங்கள் மேல் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

கிருபையைக் குறித்துப் பொய்யாகப் பேசுகிறவர்கள் பெரும்பாலும் ‘‘இயேசுவின் நுகத்தை எடுத்துக்கொள்ளுதல்’’ என்பதற்குத் தவறான அர்த்தத்தையே சொல்லுகிறார்கள். இயேசு தமது சொந்தக் கழுத்தில் அணிந்திருக்கும் நுகத்தைக் குறித்துச் சொல்லுகிறார் என்றும், எனவேதான் ‘‘என் நுகம்’’ என்று சொல்லுகிறார் என்றும் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இயேசு இரட்டை நுகத்தைக்குறித்துப் பேசுகிறார் என்றும், அதில் பாதிப் பகுதி அவருடைய கழுத்தைச் சுற்றி இருக்கிறது என்றும், வெறுமையாக இருக்கும் மற்றப் பகுதியை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இயேசுவானவர் தமது நுகம் மெதுவாகவும், சுமை இலகுவாகவும் இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறபடியால் அவரே நுகத்தை இழுப்பதாக வாக்குத்தத்தம் அருளியிருக்கிறார் என்று அவர்கள் வாதிடுகிறார்கள். அதனால் இப்படிப்பட்ட போதகர்களைப் பொருத்தவரையில் நாம் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் விசுவாசத்தினால் இயேசுவோடு நுகத்தில் பிணைக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்துக்கொள்வதுதான் என்றும் அவரே நமது இரட்சிப்புக்கான எல்லாக் கிரியைகளையும் செய்வார் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அவருடைய கிருபையினால் அருளப்படும் பயன்களை அனுபவிப்பது மட்டுமே நம்முடைய வேலையாகும். ஆனால் இப்படிப்பட்ட அர்த்தம் காணாதல் தவறானது என்பது தெளிவாகிறது.

வருத்தப்பட்டுப் பாரம் சுமக்கும் மக்கள் தமது நுகத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி இயேசுவானவர் அழைத்தபோது, அவர்கள் அவருக்குத் தங்களைக் கீழ்ப்படுத்தி, அவரைத் தங்கள் எஜமானராக ஏற்றுக் கொண்டு, தங்கள் வாழ்க்கையை வழிநடத்தும்படி அவரை அனுமதிக்க வேண்டும் என்பதே இயேசுவானவர் சொல்லியதின் அர்த்தமாகும். இதனால்தான் ‘‘என் நுகத்தை உங்கள்மேல் ஏற்றுக்கொண்டு, என்னிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்’’ என்று அவர் கூறினார்.

இரட்சிக்கப்படாத மக்கள் காட்டு எருமைகளைப்போலத் தங்கள் சொந்த வழிகளில் சென்று தாங்களே தங்கள் வாழ்க்கையை ஆண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இயேசுவின் நுகத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்போது, கட்டுப்பாட்டை அவரிடம் ஒப்புக்கொடுக்கிறார்கள். அவர் உள்ளுக்குள் வாசம்பண்ணும் தமது ஆவியானவரின் மூலமாக நம்மைப் பலப்படுத்துகிறபடியினால்தான் அவருடைய நுகம் மெதுவாகவும் அவருடைய சமை இலகுவாயும் இருக்கிறது.

இப்படியாக நாம் இயேசு மக்களை இரட்சிப்புக்காக மறுபடியுமாக அழைப்பதைக் காண்கிறோம். இந்த முறை அது வருத்தப்பட்டுப் பாரம் சுமக்கிறவர்களுக்கு இளைப்பாறுதலாகச் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமக்குக் கீழ்ப்படிந்து தம்மை ஆண்டவராக ஏற்றுக்கொள்ளும்படி அவர் மக்களை அழைக்கிறார்.

சுருக்கம்

மெய்யாகவே வெற்றிகரமாகச் செயல்படும் ஊழியர் சீஷராக்கும்படி இயேசு கொடுத்திருக்கும் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிகிறார். மனந்திரும்புதல், ஒப்படைப்பு, சீஷத்துவம் இவை பரலோகத்துக்குச் செல்லவிருக்கும் விசுவாசிகள் விரும்பினால் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய காரியங்கள் அல்ல என்பதை அவர் அறிந்திருக்கிறார். மாறாக, அவையே இரட்சிக்கும் விசுவாசத்தின் ஒரே உண்மையான வெளிப்பாடாக இருக்கின்றன. எனவே வெற்றிகரமான ஊழியர் இரட்சிக்கப்படாதவர்களுக்கு வேதாகமரீதியான சுவிசேஷத்தைப் போதிக்கிறார். இரட்சிக்கப்படாதவர்கள் மனந்திரும்பி, இயேசுவைப் பின்பற்றும்படி அவர் அழைப்பு விடுக்கிறார். ஒப்புக்கொடுக்காதவர்களுக்கு அவர் இரட்சிப்பின் நிச்சயத்தைக் கொடுப்பதில்லை.

சரியாகத் தொடருதல்

பல ஆண்டுகளாகப் பல்வேறு வழிகளில் என்னை அறியாமலே தேவன் நான் பின்பற்ற வேண்டுமென்று வாஞ்சிக்கும் இலக்குக்கு விரோதமாகச் செயல்பட்டு வந்திருக்கிறேன். சீஷர்களை உருவாக்குவதே இந்த இலக்காகும். ஆனால் படிப்படியாக எனது பிழைகளைக் காணும்படி பரிசுத்த ஆவியானவர் கிருபையாக என் கண்களைத் திறந்தார். நான் கற்றுக்கொண்ட ஒரு காரியம் இதுவாகும்: எனக்குப் போதிக்கப்பட்ட, நான் விசுவாசித்த காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் தேவனுடைய வார்த்தையின் வெளிச்சத்தில் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நமது பாரம்பரியங்களே தேவன் கூறியிருப்பதை நாம் காண முடியாமல் செய்துவிடுகின்றன. நமது பாரம்பரியங்களைக் குறித்து நாம் பெருமைப்படுவது மிகவும் மோசமான காரியமாகும். நாம் மற்றக் கிறிஸ்தவர்களைவிடச் சத்தியத்தை அதிகமாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கும் மேன்மையான குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று பெருமைப்படுகிறோம். “இன்று உலகத்தில் 32,000 சபைப் பிரிவுகள் இருக்கின்றன. நீங்கள் சரியான ஒரு சபையில் உறுப்பினராக இருப்பது அதிர்ஷ்டம் அல்லவா?” என்று ஒரு ஆசிரியர் கேலியாகச் சொன்னார்.

நமது பெருமையின் விளைவாக தேவன் நம்மை எதிர்த்து நிற்கிறார். ஏனென்றால் அவர் பெருமையுள்ளவர்களுக்கு எதிர்த்து நிற்கிறார். நாம் வளர்ச்சியைக் கண்டு, தேவனுக்கு முன்பாக ஆயத்தமானவர்களாக நிற்க விரும்புவோமானால், நம்மை நாமே தாழ்த்த வேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத் தேவன் கிருபை அருளுகிறார்.

ஒரு போதகரின் பங்கு

சீஷர்களை உருவாக்குவது என்ற ஒரு ஊழியரின் இலக்கு, அது அவர் தனது ஊழியத்தில் செய்யும் எல்லாவற்றையும் வடிவமைக்க வேண்டும். “இயேசுவின் எல்லாக் கட்டளைகளுக்கும் கீழ்ப்படியும்